

Če bi hoteli, bi tudi mogli, morali pa bi v vsakem primeru

» Javnost je kritična do prevelike pasivnosti kulturnega ministra Vaska Simonitija med koronakrizo. Foto M. K./Arhiv DE

Javni zavodi so ohranjali delo

»Leto nevarnega življenja med člani in članicami Glose iz javnih zavodov ni pomenilo ogrožanja delovnih mest, povsem drugače je med samozaposlenimi v kulturi,« pravi **Mitja Šuštar**, predsednik Sindikata kulture in narave Slovenije - Glosa, in dodaja, da je »sreča v nesreči ta«, da so javni zavodi, še posebej tisti, ki se financirajo več kot 70 odstotkov iz javnih sredstev, »varni« pred zapiranjem, odpuščanjem in drugimi škodljivimi posledicami za delavstvo.

»Plačani so namreč iz proračuna, ali na občinski ravni (kot je recimo Mestna knjižnica Ljubljana) ali na državni ravni, kot so Narodni muzej Slovenije, SNG Opera in balet, SNG Drama in druga narodna gledališča. Gre za javne zavode, za t. i. posredne proračunske porabnike. Pri njih ni problemov s financiranjem in zato tudi ni poslovnih razlogov za odpuščanje. Pri nas ni službe izgubil nihče, kljub temu da so bile te ustanove - muzeji, knjižnice, gledališča, opera, filharmonija itn., zaprte za javnost. So pa delali znotraj. Tudi ko ni obiskovalcev, te ustanove delajo naprej. Če je bilo mogoče delo zagotoviti, potem so ga opravljali, seveda ob upoštevanju varnostnih ukrepov, na sami lokaciji, če ne, je delo potekalo doma. Igralci, glasbeniki ipd., umetniški sektor ima tudi sicer pravico do polovice časa za pri-

prave ter delo doma. To je vedno tako, tudi če ni virusa. Zdaj so izključno delali doma in posledica tega je, da so bili 100-odstotno plačani in dobili tudi nadomestilo za prehrano.«

Kaj pa so počeli? »Seveda so se morali malo prilagoditi. Nekateri so snemali songe, drugi video posnetke ali prebirali dramska besedila, naredili kakšno oddajo za radio ... so pa tudi vadili, tako doma kot na odru, in imeli

» **Ponovno se je izkazalo, kako pametno je, da so kulturno-umetniške ustanove javno dobro, da imamo dobro izdelano javno mrežo kulturnih dobrin, da so financirane iz javnih sredstev, ne pahnjene na trg, kjer bi se preživljale, kot bi vedele in znale.**

premiere prek interneta. Nastajale so tudi koprodukcije, Slovensko mladinsko gledališče in Narodno gledališče Nova Gorica sta na primer nedavno predstavili eno, filharmonija je imela novoletni koncert ... Seveda to ni isto, ampak posnetek je bil vrhunski, naredili pa so ga sami. Upoštevali so varnostne ukrepe, tudi igrali z maskami, seveda

Koronakriza je povsod po svetu, tudi v Sloveniji, močno zarezala v kulturne, umetniške dejavnosti vseh vrst in predvsem v življenje kulturnih delavk in delavcev, v prvi vrsti prekarcev, espejev, samozaposlenih. Pogledali smo samo nekaj udarcev, ki so jih ti prejeli, in poskušali razgrniti razsežnosti in posledice, ki jih koronakriza prinaša za vse nas.

ne pihalci in trobilci, violinisti pa so. Temu lahko rečemo tudi slaba tolažba, vendar smo prav tako lahko uživali v vrhunskem dogodku, ko je ta prišel k nam domov prek spleta,« pravi naš sogovornik in dodaja:

»Ampak to nikakor ne more nadomestiti stika med izvajalci in občinstvom. Komaj čakam, da se bo odprl tudi ta del kulture, da bomo končno lahko šli na kakšen koncert, predstavo ...«

Pri tem pa Šuštar posebej opozori na baletnike, ki morajo vseskozi vaditi, če ne, zakrni in je konec njihove kariere.

Kaj pa prekarci?

Samozaposleni in delujoči v drugih prekar-nih oblikah dela pa so imeli velike probleme. Do določene mere so dobili državno pomoč, nekakšen temeljni dohodek, a večini dela niso mogli opravljati. Tako so bili nekateri celo prisiljeni zapustiti svoje poklice v kulturi in se lotiti česa drugega.

Šuštar opozori na glasbenike (ne tiste v javnih zavodih), ki so še posebej prizadeti, saj koncertov že dalj časa ni. V Kataloniji in Nemčiji so denimo naredili poskusne koncerte za tiste, ki so bili cepljeni/testirani, da bi ugotovili, kako se bo obneslo odpiranje te dejavnosti in pod kakšnimi pogoji - pri nas ni bilo volje niti za poskušanje, opozori.

Sindikata Glosa je pripravil tudi veliko pozivov, resornemu ministrstvu, vladi, tudi drugim, da naj vendarle prisluhnejo in omogočijo, da kulturne delavke in delavci opravljajo svoj posel. »Pri vsakem protikoronskem paketu smo dali kakšen predlog, tudi pri PKP 9 smo na primer predlagali, da se kolektivnim organizacijam nadomesti izpad prihodkov, saj so lokali že zelo dolgo zaprti, delavcem pa omogoči drugačne nastope. Pozivali smo državo, naj, seveda ob upoštevanju vseh varnostnih ukrepov, omogoči ustvarjanje, pa temu ni prisluhnila,« pojasni predsednik sindikalist. Vsi negotovo zaposleni v kulturi so morali sami preživeti na trgu, ta pa je že v običajnih razmerah problematičen. Določene gospodarske dejavnosti so delale in delajo vse-

skozi. V kulturi tega ni bilo, delovala je po drobcih in po sistemu »znajdi se«.

Pri tem je pomembna tudi povezava še z eno dejavnostjo, ki je v Sloveniji pretrpela izjemno škodo, to je gostinstvo in turizem. »Ena brez druge skoraj ne moreta. Obe sta bili zaprti in sta utrpeli največje posledice. Z novim koronavirusom je ta povezava postala še bolj vidna. Ni bilo prireditev, ne festivalov, sejmov ... Nekaterim se je uspelo prilagoditi, drugim ni bilo dano, niso mogli,« poudari Šuštar.

Malo bolje se je godilo knjižnicam. Te so bile nekaj časa sicer zaprte, vseeno sta bila omogočena izposoja in vračanje gradiva, seveda pa se ni dalo noter, niti v čitalnice.

Smo se že odvadili kulture v živo?

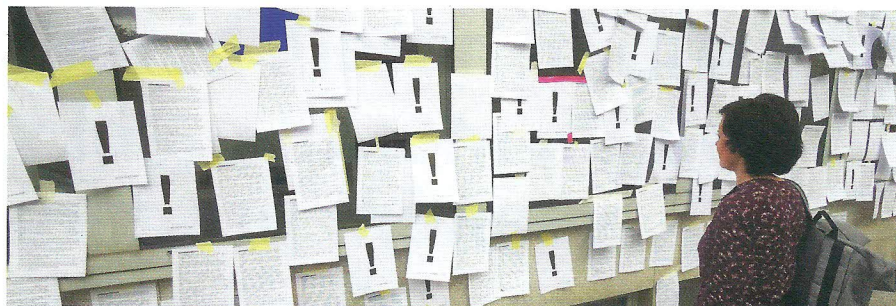
»Ko pomislimo, da smo še dobro leto nazaj vsi nagneteni skupaj bili na kakšnem koncertu, smo se tega zdaj čisto odvadili. Ko gledaš kakšno dokumentarno oddajo o kateri od glasbenih skupin in vidiš, da je na kupu sto tisoč in več ljudi, si tega kar ne moremo več predstavljati. V enem letu se je vse spremenilo,« pravi predsednik sindikata kulture in narave ter opozarja: »Počasi se bomo razčlovečili, odtujili in segregirali, zlasti pa se to kaže med mladimi. Če otroci, mladina, študenti nimajo neposrednih stikov, predavanj v živo ... to ni v redu. Bili smo ljudje skupnosti, zdaj pa smo prah posameznikov. Že pred virusom je bilo tako, ki pa je to samo še pospešil in razgalil. 'Korona' je ubijalka odnosov,« razmišlja Mitja Šuštar.

Kako je s socialnim dialogom na področju kulture?

»Ni ne socialni in ne dialog, nič od tega, žal, ni,« pravi Šuštar. Tudi ko so dali kakšen predlog, so dobili nazaj le zahvalo zanj, odziva in upoštevanja pa ni bilo, razen pri temeljnem dohodku. Če so se ponekod lotili kakšnega poskusa, bi se ga lahko tudi pri nas

Preveliki, da bi smeli propasti

Raziskava, ki jo je naročila Svetovna federacija fonografske industrije (IFPI, International Federation of the Phonographic Industry), je med drugim pokazala, da v okviru gospodarstva Evropske unije na vsak evro, vložen v glasbo, nastane dodaten evro in 20 centov. Glasbeni sektor prispeva tudi za 31 milijard evrov davkov, kar je skoraj 20 odstotkov proračuna Evropske unije, so še izpostavili raziskovalci in poudarili, da je z vsakim delovnim mestom v glasbi povezanih tudi precej drugih dejavnosti (in delovnih mest v njih), kot so denimo prevoznništvo, gostinstvo in turizem, ozvočevanje, varovanje, čiščenje, izposoja opreme, odrov, šotorov ipd. Ne gre pa tudi pozabiti, da je glasbena industrija izredno razvejana in obsega poleg založb, snemalnih studiev, medijskih hiš in prizorišč ter glasbenih šol še skladatelje, pisce besedil, izvajalce, menedžerje, organizatorje pa tudi organizacije za kolektivno upravljanje avtorskih, izvajalskih in sorodnih pravic, glasbene trgovine, koncertna prizorišča in festivale, za katere je glasba prevladujoča dejavnost. Z njimi pa so tesno povezane še druge dejavnosti, kot so izdelava in prodaja glasbenih instrumentov in drugega blaga, na primer opreme za poslušanje glasbe, plakatov, vstopnic in podobno.

» Stavba ministrstva za kulturo, preplepljena z listi papirja z neodgovorjenimi vprašanji, dopisi, pozivi, pobudami delavk in delavcev v kulturi.

Foto M. K./Arhiv DE

- če bi hoteli, bi tudi mogli, morali pa bi v vsakem primeru.«

»Ponovno se je izkazalo, kako pametno je, da so kulturno-umetniške ustanove javno dobro, da imamo dobro izdelano javno mrežo kulturnih dobrin, da so financirane iz javnih sredstev, ne pahnjene na trg, kjer bi se preživljale, kot bi vedele in znale. In isto velja za zdravstvo, tudi šolstvo. Zato vedno zagovarjamo kakovostne in vsem dostopne javne storitve, pri katerih je treba stopiti na

» **Ne glede na to, ali so časi dobri ali slabi, kultura hrani ter oblikuje našo osebno in narodovo identiteto. A ne samo to, gre za dejavnost, ki je izredno pomembna tudi za gospodarstvo.**

rep korupciji, klientelizmu in drugim škodljivim praksam,« opozarja sindikalist.

Da strnemo: pomembni so javni zavodi, v njih redne zaposlitve, stalni ansambli, orkestri ... Nikakor pa ne smemo pozabiti na samozaposlene, ki so zdaj na posebnih preizkušnji.

Kaj je trg v kulturi?

»Če bi že bil, bi moral biti striktno reguliran, povsem pod nadzorom,« zatrdi Šuštar in

dodaja, da bi morali nujno in dokončno urediti tudi področje samozaposlenih - »ti niso delodajalci, čeprav jih vlada ima za delodajalce, v bistvu so delavke in delavci, ker ne zaposlujejo nobenega drugega razen sebe - to je naša stalna želja, vsakokratnemu ministru damo predlog pogodbe za samozaposlene«. V sindikatu si prizadevajo, da bi tudi njim končno dali pravico do kolektivnih pogajanj. »Vsakokratna vlada, ministrstvo najde kakšen izgovor, mogoče celo naroči kakšno študijo, da se to ne da, ker oni pa niso delavci. Kaj pa so?,« je ogorčen Šuštar in dodaja, da ni vsak espe revež, kot tudi ni vsak zaposleni bogat, »ampak naša stalna želja je, da bi jim priznali pravico do kolektivnih pogajanj. To bi se zdaj izkazalo za dobro. Imeli bi tiste minimalne pravice, kot so dostojno delo, dostojno plačilo, povračilo stroškov za prevoz in prehrano, bolniška odsotnost, da ne govorimo o regresu, dodatku za delovno dobo, jubilejni nagradi, možnosti napredovanja, da ne govorimo o rednem delovnem času ... Ničesar od tega nimajo.«

Pa smo spet na izhodišču. Malo bi položaj najbolj ranljivih v kulturi omilil temeljni dohodek, ki so ga prejeli, a sistemske rešitve ni na obzoru, saj zanjo ni politične volje.

Še na en vidik opozori Šuštar, ki ga redno sliši od umetnikov, ki so posebna vrsta ljudi: »Potrebujejo aplavz, interakcijo z občinstvom. In to ne velja le za čas koronakrize. Težko je brez občinstva, odnosa izvajalec - avtor - poustvarjalec ... Aplavz je najboljši honorar, to je govoril že **Fran Milčinski - Ježek**.«

Kultura in umetnost virtualno

Medtem ko obisk gledališč, koncertov in drugih prireditev dolge mesece tudi ob upoštevanju kakršnihkoli, še tako strogih varnostnih ukrepov v Sloveniji ni bil mogoč, so slovenske kulturne ustanove pa tudi posamezni izvajalci svoje izdelke predstavljali na svetovnem spletu. Čeprav v spremenjenih okoliščinah, mnogi kulturniki in umetniki

vendarle delajo in ustvarjajo naprej, ob tem pa iščejo nove pristope, da občinstvu oziroma svojim odjemalcem predstavijo svojo ustvarjalnost. Mnogi so ob tem ugotavljali, da je bila odzivnost in zvestoba slovenskega občinstva neverjetno velika. Za »vstopnice« oziroma pristopnice za ogled koncertov, predstav in drugih dogodkov so bili mnogi pripravljeni plačati tudi, če so si jih ogledali z lastnega kavča in so bili, kot je bilo slišati tudi med občinstvom, prikrajšani za pristen stik z ustvarjalci. Tudi za občinstvo je namreč zelo pomembno doživetje kot celota, torej vzdušje v živo in srečanje z izvajalci, ki so jim všeč in jim sledijo. Ta plačljivost je

Evropska priporočila so jasna

Da so t. i. svobodnjaki v kreativni industriji med tistimi, ki so se v letu nevarnega življenja znašli med najbolj ranljivimi, saj so doživeli največji padec dela in zaslužka, ugotavljajo tudi v Evropskem sindikalnem inštitutu (Etui), kjer so v marca 2021 objavljeni raziskavi poudarili, da so države s svojimi pomočmi sicer zajele ta del gospodarstva, a so imeli delavci in delavke nemalo težav tako pomoč tudi zares izkoristiti. Načeloma jim je država sicer zagotavljala kratkoročno preživetje, a brez dolgoročne zaščite. To je bilo povezano tudi s kriteriji za pomoč, ki so bili za mnoge izključujoči in so pogosto pomenili nepremostljivo administrativno oviro. Treba se je zavedati, da je tudi sicer delovni cikel kreativnih delavk in delavcev povezan z vzponi in padci, s kratkimi raki, negotovostjo pri pridobivanju dela in zaslužka, projektnim delom ter z mnogimi drugimi z negotovostjo povezanimi dejavniki. Vsi ti so se v času zdravstvene krize, ki je prerasla v gospodarsko in občedružbeno, jasneje izrazili in še poglobili. To je tudi za mnoge kulturne delavke in delavce pomenilo motnjo na karierni poti ali celo njeno prekinitev in preusmeritev. To pa je ne le zanje, ampak tudi na splošno za kulturo in umetnost dolgoročna škoda. V Evropskem sindikalnem inštitutu ugotavljajo še, da se je v tej dejavnosti zaradi tega povečala konkurenca, tudi nelojalna, da so delavci in delavke zato izgubili predvidljivost in nadzor nad svojim delom in kariero, mnogi pa so se bili za preživetje prisiljeni nasloniti na svojo družinsko in siceršnje socialno mrežo. V smer ureditve teh vprašanj na nacionalnih ravneh grede tudi inštitutova priporočila odločevalcem.

pomembna za ustrezno vrednotenje dela tistih, ki delajo v kulturi. Izkazalo pa se je tudi, da si je posamezne dogodke prek spleta ogledalo bistveno več ljudi, kot bi jih sicer lahko bilo v dvorani.

Pri številnih prenosih iz dnevnih sob, prostorov, kjer sicer umetniki vadijo, in tudi iz kulturnih ustanov brez občinstva smo se vsi nekaj naučili. Na primer to, da je tudi pri tem pomembna tehnična podpora delavk in delavcev, ki skrbijo za zvokovni, slikovni, ambientalni, kostumski in drugi doživljajski del tovrstnih dogodkov, saj tudi na spletu ni mogoče zlahka »prodati« vsega, kar ni ustrezno tehnično podprto. Predvsem pa smo spoznali, da pogrešamo drug drugega, izvajalci občinstvo in občinstvo izvajalce.

In vendar, kot je za Delo prvega aprila v članku Stik med izvajalci in občinstvom je nenadomestljiv še opozorila direktorica ljubljanskega Cankarjevega doma **Uršula Cetinski**, bo treba po vsem tem občinstvo zopet postopoma navaditi na ponovni obisk koncertnih dvoran in gledališč. Pričakovati je tudi, da bo del občinstva iz različnih razlogov vendarle ostal na spletu. Ob tem pa bo treba urediti zlasti obdavčitev vstopnic za kulturne prireditve, opozarjajo poznavalci. Ta je namreč zdaj dvojna, saj so tiste za dogodek v živo obdavčene z nižjo stopnjo kot tiste, ki nas obiščejo doma prek spleta.

Sestavljanje črepinj

Prireditveni del je tako nekako po koščkih vendarle živel naprej, skoraj povsem je zamrlo le festivalsko, sejmsko in simpozij-sko dogajanje, veliko bolj okrnjen je ostal razstavniki del. Mnogi muzeji in galerije so sicer svoje zbirke vendarle postavili na spletni ogled. Poseben problem ima tudi trg umetnin. Ta se je po pisanju časnika Delo na svetovni ravni skrčil za tretjino, v Sloveniji pa bi bil izkupiček lahko kar polovico manjši. Dogodki v živo so za to zelo specifično kulturno dejavnost izjemno pomembni, in sicer za ohranjanje stikov med umetniki, galeristi in kupci umetnin, prek spleta pa takšno trgovanje postane čisto običajno kupovanje blaga ter storitev. Ob tem so na slabšem vsi, razen špekulantov. Še zlasti pa gre slabše samim umetnikom, predvsem tistim, ki se še uveljavljajo, in zaposlenim v galerijah, med katerimi jih je bilo v tem letu zaprtja veliko odpuščenih. In ker gre zlasti za mlade in pogodbene so-delavce, so spet na slabšem najbolj ranljivi, opozarjajo strokovnjaki.

Eno od področij kulture, ki je letošnje leto doživelo v krču, je tudi filmska produkcija. Mnogi ustvarjalci že leto dni niso dobili pla-

Ne le privid nekkih drugih časov

*Medtem ko so pri nas druženja nad deset ljudi še prepovedana, je bilo v tujini že kar nekaj poskusnih koncertov z več tisoč udeleženci. Eden večjih je bil konec marca v Barceloni, od koder so 15 dni pozneje sporočili, da je bilo med 5000 udeleženci le šest okuženih, pa še od tega naj bi bilo po poročanju agencije Reuters za štiri jasno, da se niso okužili na dogodku. To je celo nižja stopnja okuženosti, kot je veljala za Barcelono v tistem času; incidenca je znašala 131 na sto tisoč, medtem ko je bila v katalonski prestolnici skoraj dvakrat višja. Organizatorji koncertov in kulturniki so navdušeni, saj to zanje po večmesečni suši pomeni možnost ponovnega odprtja dejavnosti pod določenimi pogoji. Prizori, ki so se nam leto dni zdeli kot iz nekkih drugih časov, očitno, vsaj ponekod ne bodo več le spomin in privid. Organizatorji so dobro novico pozdravili z navdušenjem. »To je luč na koncu predora,« je povedal organizator koncerta **Jordi Herreruella**. Namestnik katalonskega župana **Jaum Collboni** pa je dejal, da se ob izsledkih študije kulturne dejavnosti lahko znova začnejo.*

čila, kar pa ni povezano samo z razmerami ob epidemiji, ampak z neposluhom politike za njihove potrebe. Mnogi so se ob zastavljenih projektih znašli tudi v osebnih dolgovi, saj so zastavili lastna sredstva za njihovo dokončanje. Ustvarjalci s tega področja ministra za kulturo pozivajo, naj država ustvari stabilno in kreativno okolje zanj, ob tem pa za zgled postavljajo druge države, kjer dejavnost cveti in se razvija. V sili in nuji se je v naši državi v zadnjem letu izoblikovala tudi marsikatera koalicija kulturnih ustvarjalcev. Med njimi je tudi t. i. glasbena industrija, ki pričakuje državno pomoč. Še enega tako slabega leta, kot je bilo minulo, mnogi namreč ne bodo preživeli. Zavzemajo se za konkretno državno pomoč tistim podjetjem, ki so imela znaten upad prihodkov, in sicer glede na odstotek upada. To pričakujejo tudi za samozaposlene v tej dejavnosti; med drugim so predlagali še, naj država samozaposlenim, ki so s prvim junijem 2020 ostali brez prihodka ali pomoči ter so morali zapreti dejavnost, omogoči njeno ponovno odprtje in pomoč v obliki temeljnega dohodka. Pričakujejo pa tudi podaljšanje poroštvene sheme v leto 2022. Odločevalci bi se nedvomno morali zavedati, da je kultura v svojih mnogoterih pojavnih oblikah nepogrešljivi del življenja vseh

nas in ne glede na to, ali so časi dobri ali slabi, hrani ter oblikuje našo osebno in narodno identiteto. A ne samo to, ta dejavnost je tudi izredno pomembna za gospodarstvo, saj ustvarja mnogo delovnih mest, prinaša veliko dodano vrednost, spodbuja rast domačega bruto proizvoda in je tudi izvozno

naravnana. Še posebej v slabih časih jo je zato treba s skupnimi napori in sredstvi ohraniti ter ji pomagati pri razvoju.

V tem prispevku smo se dotaknili le nekaterih vidikov kulture. Ne gre pa pozabiti, da je ta izredno razvejana dejavnost povezana tudi s knjigo, mediji in s tem tudi z delavka-

mi in delavci teh dveh nosilcev kulturnega ustvarjanja, ki na videz nimajo veliko z zapiranjem med štiri stene zaradi epidemije, pa jih je to vendarle tudi prizadelo. A o tem kdaj drugič.

Mojca Matoz

Izbruh so zajezili

Medtem ko strokovnjaki opozarjajo, da imamo največ različnih medsebojnih stikov na delovnem mestu, predstavniki delodajalcev pa trdijo, da je v zasebnem sektorju na delovnih mestih okuženih zelo malo ljudi, smo se pozanimali, kako so lani septembra ob tedaj medijsko odmevnem izbruhu covid-19 v Pivki perutninarstvu skupaj z lokalno skupnostjo in Nacionalnim inštitutom za javno zdravje (NIJZ) takoj in učinkovito ukrepali.

Kot nam je potrdil sekretar Sindikata kmetijstva in živilske industrije Slovenije (KŽI) **Boris Frajnkovič**, so ukrepe, ki so v živilski industriji zaradi sanitarnih predpisov že tako zelo strogi, povsod še okrepili. V Pivki so ob lanskem izbruhu izvedli tudi množično testiranje in dodatne ukrepe. Tako so na primer ločili izmene, da se zaposleni iz različnih izmen niso srečevali. »Ljudje so bili v Pivki za testiranje zainteresirani in so ukrepe tudi upoštevali,« pojasnjuje Frajnkovič. Za presejalne teste v obratu so se dogovorili z NIJZ, da bi tako lažje zajezili okužbe in hkrati ohranili proizvodnjo. Sodelovali so tudi z občino in civilno zaščito. Šlo je za eno prvih večjih akcij testiranja izven ambulanc pri nas. Možnost testiranja so imeli tudi tisti, ki so delali od doma, narejen je bil razpored po oddelkih. Zaposleni so bili pozvani tudi k preventivnim ukrepom v domačem okolju, občina pa je že septembra uvedla stroge preventivne ukrepe tudi denimo pri pogrebni dejavnosti.

Frajnkovič dodaja, da je zaradi strogih ukrepov tudi sicer v živilski industriji, kjer je organiziran sindikat KŽI, množičnih okužb verjetno manj. Nekaj posameznih izbruhov obvladujejo sproti in ustrezno ukrepajo. Sindikat je ob tem delodajalce ves čas opozarjal na pomen zaščitnih ukrepov – v tovrstni proizvodnji je zlasti težko vzdrževati medsebojno razdaljo – in na ustrezno vrednotenje dela, ki poteka v nevarnih razmerah. Vedeti je treba tudi, da v tej za oskrbo prebivalstva ključni dejavnosti ves čas epidemije dela okoli 90 odstotkov vseh delavk in delavcev ter da dejavnost nikoli ni povsem zastala. Še več, marsikje se je prav zato obseg dela še povečal, domala povsod pa se srečujejo tudi s pomanjkanjem delovne sile.

M. M.

NAROČILNICA NA DELAVSKO ENOTNOST, GLASILO ZSSS

de delavska enotnost

Naročam(o) izvodov Delavske enotnosti, naročilo velja od do pisnega preklica.

Naročam(o) (obkrožite):

a) Vse, redne in tematske številke. b) Samo tematske številke.

Naslov naročnika, pravne osebe:

Davčna številka naročnika, pravne osebe:

Je naročnik davčni zavezanec:

DA

NE

Naslov naročnika, fizične osebe:

Davčna številka naročnika, fizične osebe:

Naročeni izvod pošiljajte na naslov:

Redna številka Delavske enotnosti izhaja vsak drugi četrtek, tematske številke izhajajo posebej. Letno izide predvidoma 22 rednih in 8 tematskih števil. Zaračunamo samo izdane številke. Izvod Delavske enotnosti stane 1,9 € z DDV (5%), naročnikom vseh revij bomo račun izstavljali vsakih 6 mesecev, naročnikom samo tematske revije bomo račun izstavili po prejemu revije.

Datum:

Podpis in žig naročnika:

Naročilnico pošljite na naslov: Delavska enotnost, ZSSS, Dalmatinova 4, 1000 Ljubljana, ali preko e-pošte: de@sindikatzsss.si